

Dětství je hra. Lezení v stromě, hrabání v písku, schovávaná.

Škola vytváří přechod od hry k zodpovědnosti. Stává se pro děti druhým domovem, každodenním útočištěm, které formuje jejich životní cestu.

Základní škola Za vodu nabírá děti do svého nitra skrze průhlednou bariéru mezi světem vnějším a vnitřním. Proudící voda potoka nenápadně odděluje školní den od volného času a jeho běh nabízí mezistupeň mezi nimi. Z ranního shonu vysílá škola děti k jejich vlastním barvám. Tento pruh barev, mění se jako se zbarvuje listí od jara do podzimu, je pro děti jejich pozorovatelnou. Domečkem na stromě, ze kterého sledují okolní svět a ve kterém se připravují na život, vytváří své cile, sny a plány.

Základní škola se nachází na ulici Plzeňské v městské zástavbě a přesto na volném prostranství. Je ohraničená ze tří stran silnicí a z jedné památkovou zónou. Na jejím pozemku protéká nově odhalený motolský potok. Za lávkou vedoucí přes potok se nachází hlavní vstup do školy, pečlivě střežený pohledem z ředitelny. Škola je složena ze čtyř hmot. Z proskleného krčku, který navazuje na lesk vodní hladiny a poskytuje kontakt s vnějším světem, odtud děti mávají svým kamarádům i odcházejícím rodičům. Z pevně barevné kostky, kde se nachází prostory pro mimovýukové aktivity - jídlo a hry. Z tělocvičny, tajemně zamířené a schované v terénu. A z hlavní desky umístěné nad vším ostatním, kde mají děti přehled o světě a zároveň se před ní mohou ukrýt.

